

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 867/2015
07.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адв. З.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 42/11 од 08.08.2014. године и Апелационог суда у Нишу 7Кж1 1281/14 од 23.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адв. З.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 42/11 од 08.08.2014. године и Апелационог суда у Нишу 7Кж1 1281/14 од 23.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 42/11 од 08.08.2014. године, окривљени М.С., оглашен је кривим због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 20.08.2004. до 01.09.2004. године.

Према окривљеном изречена је и мера безбедности забране вршења послова благајника у трајању од три године рачунајући од дана правноснажности пресуде с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Оштећеном Угоститељско-туристичком предузећу „Б...“ из Д. у стечају делимично је досуђен имовинско правни захтев за накнаду штете у износу од 716.823,55 динара и обавезан окривљени М.С. да оштећеном исплати овај износ у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате док за остатак имовинскоправног захтева за накнаду штете до износа од 1.509.964,85 динара оштећени је упућен на парницу.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 529.781,00 динара и на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 7Кж1 1281/14 од 23.06.2015. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног М.С. и преиначена пресуда Вишег суда у Пироту К 42/11 од 08.08.2014. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног М.С. за кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од две године и два месеца у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 20.08.2004. до 01.09.2004. године док је у осталом делу жалба одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.С., адв. З.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП као и члана 15. став 3. и члана 68. став 1. тачка 12) ЗКП и повреде и ускраћивања људских права зајемчених чланом 24. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози због којих лице из члана 483. став 1. ЗКП (Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац) која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, могу поднети овај ванредни правни лек против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда, или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, а то су повреде одредаба ЗКП из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињене у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Дакле, одредбама члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости по основу повреде закона, како временски, тако и у погледу повреде закона које могу бити разлог за подношење захтева. Имајући у виду да је одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано да бранилац има право да у корист окривљеног предузме све радње које може предузети окривљени, по налажењу Врховног касационог суда, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

У конкретном случају у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.С., адв. З.С., као разлог подношења захтева само формално означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, с тим што се у захтеву истиче да првостепени суд као доказ уопште није извео и ценио основни налаз и мишљење вештака економске струке М.М. као и први и други допунски налаз већ само трећи допунски налаз и мишљење са изменама и допунама и указује се на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, што не представља разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

У односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП захтев за заштиту законитости је дозвољен, али захтевом браниоца окривљеног се не опредељује у чему се ове повреде материјално правне природе састоје, већ се у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Осталим наводима захтева правноснажне пресуде побијају се због повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 124, члана 15, члана 68. став 1. тачка 12) ЗКП, а које повреде такође не представљају законом (члан 485. став 4. ЗКП), дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП, таква одлука мора бити достављена уз захтев.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости којим се првостепена и другостепена пресуда побијају из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП и указује да је окривљеном повређено и ускраћено људско право и слобода, нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.